

Aprobat în ședința Guvernului din _____ 2026

Decizia protocolară nr. _____/2026

AVIZ

la proiectul de lege pentru modificarea Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025 (inițiativa legislativă nr. 20 din 11 februarie 2026)

Guvernul a examinat proiectul de lege pentru modificarea Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 20 din 11 februarie 2026) de către un grup de deputați în Parlament, și comunică următoarele.

Inițiativa legislativă este înaintată în conformitate cu articolul 73 din Constituția Republicii Moldova și articolul 47 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797/1996.

Potrivit notei de fundamentare care însoțește proiectul de act normativ, elaborarea proiectului de lege este determinată de necesitatea clarificării unor procese în cadrul procedurii de recunoaștere a cetățeniei Republicii Moldova pentru persoanele născute din părinți dintre care cel puțin unul, la data nașterii copilului, era cetățean al Republicii Moldova, dar care nu dispun de dovada deținerii cetățeniei Republicii Moldova.

Proiectul de lege propune reglementarea unei proceduri tranzitorii menite să asigure exercitarea efectivă a dreptului la cetățenie și eliberarea gratuită a actelor de identitate pentru această categorie de persoane. Prin modificările propuse se urmărește respectarea de către Republica Moldova a principiului de evitare a apatridiei și facilitarea procesului de documentare a cetățenilor Republicii Moldova, în conformitate cu principiile de echitate și eficiență.

În acest sens, proiectul vine în sprijinul persoanelor care nu au reușit să obțină actele de identitate ale Republicii Moldova.

Totodată, se propune exonerarea de la condiția evaluării nivelului de cunoaștere a limbii române și a prevederilor Constituției pentru persoanele care nu dețin dovada cetățeniei Republicii Moldova, atunci când acestea sunt născute din părinți, dintre care cel puțin unul, la data nașterii copilului, era cetățean al Republicii Moldova. Aceeași regulă se propune a fi aplicată și față de cetățenii care locuiesc pe teritoriul Republicii Moldova de până la independența Republicii Moldova, 27 august 1991 și care, din anumite motive, nu au obținut buletinul/carta de identitate.

În contextul examinării proiectului, la definitivarea acestuia se vor lua în considerare următoarele obiecții și recomandări:

Potrivit modificărilor propuse la articolul I, în cuprinsul prevederilor articolului 15 alineatul (2) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, se propune extinderea categoriilor de persoane cărora nu li se impune condiția cunoașterii limbii române și a prevederilor Constituției în contextul dobândirii cetățeniei Republicii Moldova.

Astfel, articolul prenotat urmează a fi completat cu litera d) cu următorul cuprins:

„d) persoanelor născute și domiciliat permanent pe teritoriul Republicii Moldova, care solicită cetățenia Republicii Moldova prin recunoașterea sau redobândirea acesteia, dacă acestea devin apatride”.

Sub acest aspect, ajustările aduse cadrului legal vor permite o aplicare mai flexibilă a procedurilor de dobândire a cetățeniei, având în vedere realitățile actuale. Astfel, proiectul vine în sprijinul persoanelor care nu au reușit să obțină actele de identitate ale Republicii Moldova.

Totodată, potrivit articolului II din proiect, se propune instituirea unei derogări provizorii prin care, până la data de 1 ianuarie 2028, Agenția Servicii Publice va elibera actele de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova pentru persoanele cu vârsta de peste 18 ani, fără aplicarea procedurii de recunoaștere prevăzute la articolul 10, în cazul în care acestea îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt născute după data de 27 august 1991;
- b) la data nașterii lor, cel puțin unul dintre părinți era cetățean al Republicii Moldova;
- c) nu se află sub incidența articolului 19 literele a), b) și d)-h).

Din analiza propunerilor legislative se poate constata că acestea vizează, în mod special, facilitarea procedurii de recunoaștere a cetățeniei pentru persoanele prevăzute la articolul 15 alineatul (2) literele d) și e) din redacția proiectului, precum și instituirea unei excepții temporare (până la data de 1 ianuarie 2028) de la obligativitatea parcurgerii procedurii de recunoaștere a cetățeniei și, implicit, eliberarea din oficiu a cărților de identitate în cazul îndeplinirii condițiilor cumulative prevăzute la articolul I alineatul (1) din proiect.

Sub acest aspect, se constată că modificările normative propuse în cadrul inițiativei legislative nu soluționează în mod integral și definitiv problemele evidențiate în nota de fundamentare și care au determinat înaintarea modificărilor menționate mai sus.

Astfel, reieșind din informațiile prezentate în nota de fundamentare, se conturează necesitatea parcurgerii procedurii de recunoaștere a cetățeniei Republicii Moldova în raport cu persoanele cu vârsta de peste 18 ani născute din părinți dintre care cel puțin unul, la data nașterii copilului, era cetățean al Republicii Moldova, dar care nu dispun de dovada deținerii cetățeniei Republicii Moldova.

În practică, consecința menționată derivă din prevederile articolului 5 din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, potrivit căreia dovada

cetățeniei Republicii Moldova se face prin actul de identitate al cetățeanului Republicii Moldova, prin certificatul de naștere, în cazul copilului, sau prin alt document care conține înregistrări ce fac dovada deținerii de către persoană a cetățeniei Republicii Moldova, eliberat de autoritatea competentă.

În consecință, în cazul în care actul de identitate nu este întocmit până la atingerea vârstei de 18 ani, persoana este obligată să parcurgă procedura de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere, potrivit prevederilor articolului 10 din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025. Or, certificatul de naștere se consideră drept dovadă a cetățeniei Republicii Moldova doar în cazul copilului, adică până la vârsta de 18 ani.

Prin urmare, se creează o situație paradoxală în care persoana care nu a obținut actul de identitate până la vârsta de 18 ani este obligată să parcurgă procedura de dobândire a cetățeniei prin recunoaștere, deși cetățenia a fost deja dobândită de drept, la naștere, în temeiul filiației cu părintele/părinții cetățeni ai Republicii Moldova.

În fapt, prin impunerea parcurgerii procedurii de recunoaștere a cetățeniei pentru categoria de persoane menționată mai sus, se creează aparența negării sau ignorării unui drept deja dobândit prin naștere în temeiul prevederilor articolului 9 din legea prenotată, ceea ce contravine imuabilității calității de cetățean.

Acest ultim aspect derivă inclusiv din prevederile articolului 6 din Convenția europeană cu privire la cetățenie, încheiată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 621/1999, potrivit căreia fiecare stat parte trebuie să prevadă în dreptul său intern dobândirea de drept a cetățeniei sale de către copiii ai căror unul dintre părinți posedă, în momentul nașterii acestor copii, cetățenia acestui stat parte.

În speță, aferent specificului naturii juridice a procedurii de dobândire a cetățeniei prin recunoaștere, sunt relevante aprecierile Curții Constituționale. În acest sens, prin Hotărârea nr. 24 din 06.10.2015 pentru controlul constituționalității articolului 28 lit. b) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024-XIV din 2 iunie 2000, Curtea Constituțională a statuat:

„59. Dobândirea cetățeniei prin recunoaștere, spre deosebire de dobândirea cetățeniei prin redobândire, reprezintă restabilirea cetățeniei pe care persoana a deținut-o și pe care, din circumstanțe neimputabile, a pierdut-o, fără o solicitare personală și fără emiterea unui act administrativ în acest sens. Acest mod de dobândire a cetățeniei mai este numit prin reintegrare sau prin repatriere.

60. Astfel, esența instituției recunoașterii cetățeniei constă în faptul că statul poate să restabilească cetățenia persoanelor care au avut vocația să o aibă în virtutea unor circumstanțe politico-juridice sau care au pierdut-o ca urmare a unor evenimente istorice (modificarea hotarelor statului, deportări ș.a.).”

Având în vedere statuările Curții Constituționale referitoare la instituția dobândirii cetățeniei prin recunoaștere, în raport cu persoanele care nu au reușit să obțină actul de identitate până la vârsta de 18 ani, nu poate fi vorba despre necesitatea dobândirii cetățeniei, întrucât aceasta a fost deja dobândită de drept la

naștere în temeiul filiației (*ius sanguinis*) cu părintele cetățean al Republicii Moldova. Mai exact, cetățenia nu a fost pierdută și, respectiv, nu poate fi reținută necesitatea parcurgerii unei proceduri (inclusiv recunoașterea) în vederea dobândirii acesteia.

Mai mult, în ipoteza impunerii persoanei de a parcurge procedura de dobândire a cetățeniei prin recunoaștere se creează o situație contradictorie din punct de vedere juridic și faptic în contextul stabilirii momentului dobândirii cetățeniei Republicii Moldova. Or, potrivit articolului 9 alineatul (2) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, data dobândirii cetățeniei Republicii Moldova de către copilul menționat la alineatul (1) este considerată data nașterii acestuia. Pe când, în ipoteza parcurgerii procedurii prevăzute la articolul 10, data dobândirii cetățeniei Republicii Moldova de către persoanele menționate la alineatele (1) și (2) se consideră data aprobării de către directorul Agenției Servicii Publice a avizului cu privire la recunoașterea persoanei drept cetățean al Republicii Moldova.

În fapt, prin obligarea persoanelor care nu au reușit să obțină actul de identitate până la vârsta de 18 ani să parcurgă procedura de dobândire a cetățeniei prin recunoaștere, se creează o distorsionare a simplului proces de documentare. Or, în ultimul caz, suntem, de fapt, în prezența unei proceduri de probare a unui drept deja dobândit. Respectiv, aceasta nicidecum nu poate fi interpretată drept o procedură de dobândire a cetățeniei prin recunoaștere în sensul articolului 10 din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025.

În contextul celor expuse mai sus, se consideră judicioasă completarea Legii cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025 cu o procedură distinctă care să fie dedicată reglementării constatării apartenenței la cetățenia Republicii Moldova în cazul persoanelor care, deși au dobândit cetățenia Republicii Moldova în temeiul articolului 9 alineatul (1), nu au reușit să obțină actul de identitate până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Adițional, în cadrul procedurii de constatare a apartenenței la cetățenia Republicii Moldova, autoritatea competentă va verifica exclusiv autenticitatea actelor prezentate, precum și faptul dobândirii anterioare a cetățeniei în temeiul articolului 9 alineatul (1). Or, refuzul constatării apartenenței la cetățenie în cazul incidenței prevederilor articolului 19 literele a), b) și d)-h) va genera o situație în care, deși apartenența persoanei la cetățenia Republicii Moldova a fost constatată, aceasta va rămâne într-un statut juridic incert, fiind lipsită de posibilitatea exercitării efective a drepturilor ce decurg din calitatea de cetățean din motivul imposibilității obținerii ulterioare a actului de identitate.

Drept urmare, refuzul constatării apartenenței la cetățenie, în ipoteza incidenței prevederilor articolului 19 literele a), b) și d)-h), riscă să fie interpretat ca o lipsire arbitrară de cetățenie, or, acest fapt nu este prevăzut expres drept unul din temeiurile pierderii cetățeniei Republicii Moldova în sensul articolului 20 din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025. O asemenea abordare este în contradicție cu prevederile articolului 17 alineatul (2) din Constituția Republicii

Moldova și ale articolului 4 din Convenția europeană cu privire la cetățenie, potrivit cărora nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de cetățenia sa.

Totodată, se consideră necesar ca, indiferent de finalitatea procedurii de constatare a apartenenței la cetățenia Republicii Moldova (constatarea sau refuzul constatării), organul competent să elibereze solicitantului un act corespunzător în acest sens, care să cuprindă motivația de drept și de fapt relevantă. Această obligație derivă din necesitatea asigurării unei posibilități efective de contestare a soluției autorității competente, în special în cazul refuzului constatării apartenenței la cetățenia Republicii Moldova.

Mai mult, proiectul de lege urmează să țină cont de aspectele ce rezultă din angajamentele internaționale asumate de Republica Moldova odată cu aderarea la tratatele internaționale în domeniul cetățeniei, precum și de practica altor state europene în materie de cetățenie.

Prin urmare, statul este obligat să acorde cetățenia persoanelor născute sau găsite pe teritoriul său, care altfel devin apatride, în particular fiind vorba și de copiii născuți din părinți dintre care cel puțin unul deține cetățenia acestui stat la momentul nașterii copilului.

Cetățenia obținută automat la naștere se păstrează pe întreaga durată a vieții, cu excepția situațiilor în care aceasta se pierde în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit articolului 7 din Convenția europeană cu privire la cetățenie, cetățenia obținută automat la naștere poate fi pierdută *ex lege* doar dacă persoana este majoră, are domiciliul în străinătate și deține o altă cetățenie.

Situațiile de pierdere a cetățeniei pot interveni doar în baza unui temei de pierdere prevăzut expres în lege, care rezidă în „absența oricărei legături efective între statul parte și un resortisant care domiciliază obișnuit în străinătate”. Astfel, dovada „absenței oricărei legături efective” poate rezulta, în particular, prin „lipsa documentării cu documente de identitate sau călătorie”.

In concreto, în sensul celor menționate anterior, persoana care a dobândit automat cetățenia la naștere nu o poate obține concomitent și în baza unui alt temei distinct, fără a o pierde anterior. Astfel, ar fi o incoerență juridică situația în care persoana majoră, care a obținut cetățenia Republicii Moldova prin naștere și nu s-a documentat cu acte de identitate moldovenești până la majorat, obține cetățenia în baza a două temeuri distincte specificate în lege, atât prin naștere, cât și prin recunoaștere.

În situația în care o persoană a dobândit cetățenia Republicii Moldova la naștere și nu s-a documentat cu acte de identitate moldovenești în termen de câțiva ani după majorat (termen stabilit în lege la discreția legiuitorului), aceasta poate pierde *ex lege* cetățenia Republicii Moldova, în cazul în care domiciliază în străinătate. Într-o astfel de situație, dacă persoana în cauză ar dori ulterior să devină din nou cetățean al Republicii Moldova, cetățenia va fi obținută doar prin redobândire.

Prin urmare, în sensul celor expuse, raportând la articolul 26 litera c) și articolul 27 litera b) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, care

reglementează atribuțiile Agenției Servicii Publice și ale Ministerului Afacerilor Externe, precum și ale misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale Republicii Moldova privind constatarea apartenenței sau neapartenenței persoanelor la cetățenia Republicii Moldova, se recomandă ca, prin articolul I din proiect, să fie reglementată procedura de constatare a apartenenței la cetățenia Republicii Moldova în cazul persoanelor care, deși au dobândit cetățenia Republicii Moldova în temeiul articolului 9 alineatul (1) din legea menționată, nu au reușit să obțină actul de identitate până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Se recomandă completarea articolului 9 cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

„(4) Persoana considerată cetățean al Republicii Moldova prin efectul legii aplicabile la data nașterii acesteia, care nu a obținut acte de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova până la împlinirea vârstei de 18 ani, este în drept să solicite constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova în condițiile legii.

(5) Statutul de cetățean al Republicii Moldova se confirmă în cazul în care se constată că persoana s-a născut din părinți dintre care cel puțin unul era cetățean al Republicii Moldova la data nașterii acesteia, dacă persoana nu a pierdut cetățenia potrivit prevederilor art. 21-22¹.”

Subsecvent, în contextul prevederilor Convenției europene cu privire la cetățenie care permit reglementarea pierderii *ex lege* a cetățeniei în anumite cazuri și coroborând cu amendamentele expuse mai sus, se recomandă completarea art. 20 cu o nouă modalitate de pierdere a cetățeniei la lit. d) cu următorul cuprins:

„d) prin efectul legii”.

Un asemenea amendament ar determina completarea proiectului de lege cu un articol distinct care să reglementeze situațiile în care persoana considerată cetățean al Republicii Moldova prin efectul legii aplicabile la data nașterii acesteia, care nu domiciliază pe teritoriul Republicii Moldova și nu a obținut acte de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova până la o anumită vârstă care rămâne la discreția legiuitorului, se consideră că a pierdut legătura efectivă cu statul Republica Moldova.

În subsidiar, se recomandă completarea proiectului de lege cu articolul 22¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 22¹.** Pierderea cetățeniei Republicii Moldova prin efectul legii

(1) Persoana considerată cetățean al Republicii Moldova prin efectul legii aplicabile la data nașterii acesteia, care nu domiciliază pe teritoriul Republicii Moldova și nu a obținut acte de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova până la împlinirea vârstei de 22 de ani, se consideră că a pierdut legătura efectivă cu statul Republica Moldova și, ca urmare, pierde cetățenia Republicii Moldova.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică persoanelor care au depus cerere pentru constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova, în condițiile art. 9 alin. (4), până la împlinirea vârstei de 22 de ani.

(3) Persoana considerată cetățean al Republicii Moldova prin efectul legii aplicabile la data nașterii acesteia, care nu a obținut acte de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova până la împlinirea vârstei de 18 ani, pierde cetățenia Republicii Moldova dacă se constată că aceasta prezintă pericol pentru securitatea națională și interesele naționale, în sensul Legii nr. 249/2025 privind securitatea națională a Republicii Moldova.”

Drept urmare, în vederea stabilirii unei clarități asupra noului mecanism care ar soluționa incertitudinea existentă în privința persoanelor care sunt considerate cetățeni ai Republicii Moldova prin efectul legii la data nașterii acestora și care nu au obținut acte de identitate până la vârsta de 18 ani, se recomandă reglementarea expresă a aspectelor procedurii de constatare a apartenenței la cetățenia Republicii Moldova în condițiile legii a acestora, stabilind modalitatea depunerii cererii de constatare a apartenenței și coroborând cu articolul 22¹ alineatul (3) noi competențe pentru Serviciul de Informații și Securitate în procesul de examinare a unei astfel de cereri.

Așadar, se recomandă completarea articolului 29 alineatul (1) cu litera c) cu următorul cuprins:

„c) stabilește dacă persoana care solicită sau pentru care se solicită constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova, în condițiile art. 9 alin. (4) și (5), nu cade sub incidența prevederilor art. 22¹ alin. (3) și întocmește, în condițiile prezentei legi, un aviz argumentat în acest sens, pe care îl prezintă autorității competente solicitante.”

De asemenea, se recomandă completarea articolului 34 cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Cererea pentru constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova se adresează și se depune personal la una din subdiviziunile Agenției Servicii Publice sau, în cazul persoanei domiciliată ori aflate în străinătate, la misiunea diplomatică sau la oficiul consular al Republicii Moldova.”

Totodată, se recomandă completarea articolului 38 cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Cererea pentru constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova, depusă în condițiile art. 9 alin. (4), se examinează în termen de până la 1 lună, iar în cazul în care, acest termen nu este suficient pentru efectuarea demersurilor ce se impun în vederea stabilirii autenticității unor înscrisuri ori a veridicității unor fapte atestate în documentele depuse de către solicitant sau pentru obținerea avizelor autorităților de resort, precum și pentru remedierea neconformităților identificate în procesul de examinare a cererii, termenul respectiv se suspendă în condițiile art. 81 din Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018.”

Totodată, recomandările de îmbunătățire a proiectului de lege expuse mai sus impun și operarea următoarelor modificări:

1. la articolul 13:

1.1. la alineatul (1), după textul „art. 21 alin. (1)” se introduce textul „sau art. 22¹ alin. (1)”;

1.2. la alineatul (2), după textul „art. 22 alin. (1) lit. a)-d)” se introduce textul „sau a pierdut cetățenia Republicii Moldova în condițiile art. 22¹ alin. (3)”.

2. În vederea asigurării unui tratament echitabil tuturor copiilor în partea ce privește condiția cunoașterii limbii române și a prevederilor Constituției Republicii Moldova și stabilirea pragului de vârstă de 14 ani, se menționează că, potrivit Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, copiii au nevoie de tratamente speciale și protecție suplimentară, inclusiv în procedurile legale precum dobândirea cetățeniei. Unii copii care solicită cetățenia (de exemplu, refugiați, copii din diasporă, reîntorși) ar putea să nu aibă șansa reală să învețe limba română într-un termen restrâns sau până la momentul evaluării cunoștințelor. Stabilirea pragului de vârstă de 14 ani este una arbitrară, dat fiind faptul că nu a fost identificată o justificare clară prin prisma standardelor privind protecția drepturilor copilului pentru a considera că un copil de 14 ani ar fi în condiții similare cu un adult în procesul de susținere a testului de cunoaștere a limbii și a Constituției Republicii Moldova. Prin urmare, se propun următoarele modificări:

2.1. la articolul 15 alineatul (2) litera c), textul „cu vârsta sub 14 ani” se exclude;

2.2. la articolul 17 alineatul (5), litera a) se abrogă.

3. La articolul 18 alineatul (1), după cuvintele „inclusiv pentru redobândirea acesteia” se introduce textul „, precum și pentru constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova în condițiile art. 9 alin. (4) și (5)”, iar subpunctul 2) se completează cu textul „sau suspendării acestuia potrivit art. 38 alin. (2¹)”.

În continuare, având în vedere principiul evitării apatridiei consacrat la art. 6 lit. e) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, în sensul oferirii unei imagini clare în privința statutului de apatrid și pentru excluderea oricărei ambiguități în procesul de aplicare a legii, se propun următoarele modificări:

3.1. la articolul 9 alineatul (1) litera c), cuvintele „dacă copilul se încadrează în condițiile legale pentru a fi recunoscut drept apatrid” se substituie cu cuvintele „dacă copilul ar deveni apatrid”;

3.2. la articolul 10 alineatul (6), cuvintele „dacă aceasta se încadrează în condițiile legale pentru a fi recunoscută drept apatrid” se substituie cu cuvintele „dacă aceasta devine apatrid”;

3.3. la articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (4), articolul 17 alineatul (4) și articolul 34 alineatul (9), cuvintele „Consimțământul copilului nu este necesar în situațiile în care acesta se încadrează în condițiile legale pentru a fi recunoscut drept apatrid sau este lipsit de discernământ” se substituie cu cuvintele „Consimțământul copilului nu este necesar în situațiile în care acesta devine apatrid sau este lipsit de discernământ”.

Adițional, se propune completarea proiectului de lege cu un articol care vizează modificarea Legii nr. 1245/2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru

apărarea Patriei. Această intervenție presupune renumerotarea articolului II, care va deveni articolul III, urmând ca articolul II să aibă următorul cuprins:

„**Art. II.** – Legea nr. 1245/2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 137-138, art. 1054), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează :

Articolul 3 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Luarea în evidență militară se asigură exclusiv în baza actului de identitate al cetățeanului Republicii Moldova sau a informației din Registrul de stat al populației actualizată la eliberarea acestuia.”

Propunerea are ca scop excluderea riscurilor de înrolare în Forțele Armate ale Republicii Moldova a persoanelor neidentificate sau a celor care nu dețin cetățenia Republicii Moldova, asigurarea aplicării uniforme a cadrului normativ în domeniul evidenței militare, precum și prevenirea eventualelor abuzuri sau erori administrative.

Totodată, intervenția propusă consolidează corelarea dintre reglementările din domeniul cetățeniei și cele referitoare la îndeplinirea obligațiilor militare, în conformitate cu principiul legalității.

În contextul acceptării propunerii de completare a proiectului cu intervenții asupra unui alt act normativ, se impune modificarea denumirii proiectului de lege pentru a reflecta extinderea obiectului de reglementare. Astfel, denumirea proiectului de lege va avea următorul cuprins:

**„Lege pentru modificarea unor acte normative
(clarificarea unor procese la recunoașterea cetățeniei)”**

La dispozițiile finale de la articolul III din proiectul de lege, se recomandă oferirea unei perioade de tranziție de doi ani pentru persoanele considerate cetățeni ai Republicii Moldova prin efectul legii aplicabile la data nașterii acestora, care nu domiciliază pe teritoriul Republicii Moldova și care nu au obținut acte de identitate ale cetățeanului Republicii Moldova până la împlinirea vârstei de 22 de ani, pentru a solicita constatarea apartenenței la cetățenia Republicii Moldova în condițiile legii.

Astfel, se recomandă ca articolul III să aibă următorul cuprins:

„**Art. III.** – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. 22¹ alin. (1) și (2) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253/2025, care va intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2028.

(2) Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, va modifica actele sale normative în conformitate cu prezenta lege.”

În contextul celor menționate, Guvernul comunică susținerea proiectului de lege, sub rezerva revizuirii acestuia prin prisma observațiilor și recomandărilor de îmbunătățire a textului formulate în prezentul aviz.